

Nr 385.

Av herr **Hagberg** i Luleå m. fl., angående pensionsfrågan för personal anställd i den yrkesmässiga biltrafiken.

Den yrkesmässiga biltrafiken utgör ett viktigt led i kommunikationerna i samhället. På samma gång, som utvecklingen av denna trafik under de senaste åren ökat i en oanad omfattning, har även den personal, som sysselsättes inom detta arbetsområde, naturligtvis också ökat i motsvarande grad. De anställda inom detta verksamhetsfält bör kunna göra anspråk på att i ekonomiskt hänseende icke hänvisas till sämre förhållanden än de anställda inom statliga trafikföretag. Ett starkt skäl härför är de väldiga inkomster, som staten tillgodogör sig på motortrafiken, inkomster, som väsentligt överstiger inkomsterna från andra statliga kommunikationsföretag.

Motorförarnas nerver och fysiska motståndskraft sätts på hårda prov inom yrket. Denna påfrestning måste förbruka chaufförerna fortare än arbetarna inom de flesta andra yrken. En trafikechaufför i åldern över 55 år måste till följd av helt naturliga orsaker vara mindre lämplig för sitt yrke genom den nervpåfrestning, som han blir utsatt för och vilken måste åstadkomma en viss förslappning. Trafiksäkerheten kräver, att de äldre ersätts med yngre krafter, och detta är en genomgående tendens inom den yrkesmässiga trafiken. De äldre motorförarna, som icke kunna få någon sysselsättning inom det yrke i vilket de förbrukat sina bästa år, blir ersatta med yngre krafter vid en tidpunkt, då de måste vänta 10 à 15 år, innan de kan komma i åtnjutande av folkpension. Det är en trängande nödvändighet, att dessa medborgare, utslitna inom den yrkesmässiga trafiken och då de icke har sin existens så tryggad att de kan leva något så när bekymmersfritt återstoden av sitt liv utan anlitan av fattigvården, beredas en pension att trygga sig till. En lösning av yrkeschaufförernas pensionsfråga är ett problem, som med det snaraste måste lösas av statsmakterna.

Vi föreslår därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en förutsättningslös, allsidig och snabb utredning för lösandet av pensionsfrågan för personal anställd i den yrkesmässiga biltrafiken samt att i denna utredning undersökas möjligheterna av att av statens motorfordonsinkomster avsättes erforderligt kapital för denna pension.

Stockholm i januari 1937.

H. Hagberg.

J. H. Brädefors.

Axel Nordström.

Knut Senander.

